

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/113/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620200447
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Koščová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7620200447.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Koščovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom v Bratislave, Bajkalská 19B, IČO: 36 062 235, ex lege zastúpeného Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700 proti žalovanému: V. M., narodený XX.XX.XXXX, A. M. W. X, o zaplatenie 3.665,73 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 17. februára 2022 sp. zn. 11C/3/2020 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 03. marca 2022 sp. zn. 11C/3/2020

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 17. februára 2022 č.k. 11C/3/2020-113 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 03. marca 2022 č.k. 11C/3/2020-129.

Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvej inštancie alebo súd) rozsudkom zo dňa 17. februára 2022 č.k. 11C/3/2020-113 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 476,97 €, to všetko v 180 € mesačných splátkach splatných vždy k 15-temu dňu v mesiaci počnúc od právoplatnosti rozsudku, pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení, čo i len jednej z nich (výrok I.), a vyslovil, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 74 %. O trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Okresný súd Spišská Nová Ves dopĺňacím rozsudkom zo dňa 03. marca 2022 č.k. 11C/3/2020-129 v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok I.), a konštatoval, že ostatné výroky rozsudku č.k. 11C/3/2020-113 zo dňa 17.02.2022 ostávajú nezmenené.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 3.665,73 € a náhrady konania.

3. Rozsudkom sp. zn. 11C/3/2020 zo dňa 09. septembra 2020 v spojení s opravným uznesením zo dňa 24. septembra 2020 súd prvej inštancie žalobe vyhovel a priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/34/2021 zo dňa 10.06.2021 bol rozsudok v spojení s opravným uznesením zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že trestným príkazom Okresného súdu Mělník sp. zn. 1T 493/2000 zo dňa 10.11.2000, právoplatným 30. novembra 2000, bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d/ Trestného zákona. Tohto sa dopustil tým, že dňa 18.04.2000 riadil v Pražskej ulici v Kraloupech nad Vltavou v

smere do centra mesta po predchádzajúcom požitíí alkoholických nápojov tak, že bolo v jeho krvi zistené 1,49 g/kg alkoholu, osobný automobil zn. Škoda 120L e. č. B. XX-XX (B.), v dôsledku čoho nezvládol riadenie, vyšiel s vozidlom mimo vozovku a pred domom č. XX narazil do oplotenia, čím majiteľovi domu P. P. spôsobil škodu vo výške 14.394 Kč, poškodil oplotenie domu súpisné číslo XX, čím majiteľovi domu A. M. spôsobil presne nezistenú škodu a poškodil plynovú prípojku, čím spoločnosti Stredočeská plynárenská, a.s. so sídlom v Prahe spôsobil škodu vo výške 5.285,20 Kč. Spolujazdec Q. S., narodený XX.XX.XXXX, utrpel pohmoždenie oblasti krku s poškodením dýchacích ciest, otras mozgu, sériovú zlomeninu 7. až 10. rebra, pohmoždenie a tržné rany ľadvín, krvácanie do dutiny brušnej, zlomeninu panvy a poškodenie hrudníka, v dôsledku čoho bol hospitalizovaný od 18.04.2000 do 12.05.2000 v nemocnici s následným prevozom k ďalšiemu liečeniu do Slovenskej republiky. Žalovaný teda vykonal v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil pod vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku a spôsobil týmto činom hoc aj z nebanlivosti inému ublíženie na zdraví. Za tento trestný čin bol odsúdený k podmienenému trestu, trestu zákazu činnosti - zákaz riadiť motorové vozidlo a zároveň mu bolo uložené, aby podľa svojich síl nahradil poškodeným spôsobenú škodu. Žalovaný nárok predstavuje sumu, ktorá bola vyplatená Sociálnej poisťovni titulom dôchodkových dávok Q. S.Ľ. vo výške 5.236,76 € za vyplácané obdobie od 14.09.2018 do 13.11.2019, pričom žalobca Sociálnej poisťovni uhradil alikvotnú časť (zodpovedajúcu miere zavinenia žalovaného), a to 3.665,73 € odoslaný na účet Sociálnej poisťovne dňa 15.11.2019.

5. Právne vec posúdil podľa ust. § 193 CSP, § 420 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 12 ods. 1 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 3 ods. 1 písm. a/, § 11 ods. 1 písm. a/, vyhlášky č. 423/1991 Zb., § 65 ods. 1 - 3, § 67 ods. 1, 3, 4, § 238 ods. 1, 8 zákona č. 461/2003 Z.z. a dospel k záveru, že nárok žalobcu je čiastočne dôvodný.

6. Súd mal za preukázané, že žalovaný bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d/ Trestného zákona, za čo bol odsúdený trestným príkazom Okresného súdu v Mělníku v Českej republike č. k. 1T 493/2000-44 zo dňa 10.11.2000. Vodičom a vlastníkom motorového vozidla, ktorým bola poškodenému spôsobená škoda na zdraví bol žalovaný. Žalovaný bol v čase dopravnej nehody poistený v Slovenskej poisťovni, a.s., pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla Škoda 120L, EČ: B. XX-XX. Prebiehajúcemu konaniu predchádzalo viacero konaní týkajúcich sa predmetnej dopravnej nehody a nárokov z nej vyplývajúcich, pričom v konaní sp. zn. 7C 19/2010 bola vyriešená aj otázka týkajúca sa zavinenia žalovaného. V konaní bolo preukázané, že Sociálna poisťovňa, pobočka Spišská Nová Ves vyzvala žalovaného výzvou č. 38/2019 zo dňa 05.11.2019 na úhradu sumy 5.236,74 € za obdobie od 14.09.2018 do 13.11.2019. Následne dňa 15.11.2019 žalobca plnil v prospech Sociálnej poisťovne 70 %-tnú náhradu invalidného dôchodku poskytnutého poškodenému Q. S. vo výške 3.665,73 €, ktorú potom uplatnil u žalovaného. Žalovaný napriek písomnej výzve zo dňa 19.11.2019 regresnú náhradu, na ktorú žalobcovi vzniklo právo v zmysle ust. § 12 ods. 1 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, neuhradil.

7. Súd skúmal splnenie podmienok nároku poškodeného Q. S. na výplatu starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku ako prejudiciálnu otázku podľa ust. § 194 ods. 1 CSP. Správou od Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves zo dňa 27.09.2021 mal preukázané, že menovaný dňa 10.11.2020 dovŕšil dôchodkový vek a od tohto dňa mu je vyplácaný starobný dôchodok. Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves zo dňa 26.11.2021 súd zistil, že Q. S. k 10.11.2018 splnil všetky zákonné podmienky uvedené v § 67 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení na priznanie predčasného starobného dôchodku a tento by mu mohol byť od uvedeného dátumu vyplácaný. Keďže menovaný o jeho priznanie nepožiadaval a navyše bol povinne dôchodkovo poistenou osobou ako zamestnanec, nárok na výplatu predčasného dôchodku mu však nevznikol. Súd ustálil, že poškodený splnil podmienky na priznanie predčasného starobného dôchodku dňa 10.11.2018. Naďalej mu bol vyplácaný invalidný dôchodok, čo malo za následok zánik práva Sociálnej poisťovne na náhradu škody. Za tejto situácie mal súd za to, že nárok žalobcu je dôvodný iba čiastočne, a to za obdobie od 14.09.2018 do 09.11.2018 vrátane, čo zodpovedá sume 476,97 €.

8. Po citácii ust. § 232 ods. 3, 4 CSP umožnil žalovanému splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 180 €, nakoľko zistil, že z jeho mesačného príjmu 1.000 € po odpočítaní výdajov, výživného na 3

nezaopatrené deti a platieb spojených s výživou manželky, spolu vo výške 500 €, by nebol schopný dlh žalobcovi zaplatiť jednorazovo. Pri rozhodnutí o povolení splátok žalovanému vychádzal z jeho osobných a zárobkových pomerov a konštatoval, že nie je v jeho možnostiach a schopnostiach plniť dlh vo vyšších splátkach, pretože vyššie splátky by boli pre neho likvidačné. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom svedkyne Q.. D. R. - W. Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves, vzhľadom na to, že mala vypovedať o skutočnostiach týkajúcich sa nároku na priznanie predčasného starobného dôchodku poškodeného, čo mal súd preukázané písomnými správami od príslušného odboru jej zamestnávateľa. Považoval tento dôkaz za nehospodárny a nadbytočný.

9. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1, 2 CSP a podľa pomeru úspechu v spore priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 74 %. Uviedol, že žalobca sa domáhal zaplata sumy 3.665,73 €, úspešný bol v rozsahu 476,97 €, čo predstavuje 13 % zo žalovanej istiny. Úspech žalovaného predstavuje suma 3.188,78 €, čo je 87 % zo žalovanej sumy. Čistý úspech žalovaného tak predstavuje 74 % (87 % mínus 13 %).

10. V odôvodnení dopĺňacieho rozsudku a po citácii ust. § 225 ods. 1, 2 CSP uviedol, že rozsudok neobsahoval výrok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti uplatneného nároku vo výške 3.188,76 €, preto chýbajúci výrok neprávoplatného rozhodnutia súd doplnil tak, ako je uvedené vo výroku dopĺňacieho rozsudku.

11. Proti rozsudku súdu podali odvolanie žalobca aj žalovaný.

12. Žalobca podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti zamietavému výroku rozsudku (ktorý v rozsudku absentoval) a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a priznal žalobcovi ešte nárok vo výške 3.188,78 €, prípadne rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Žalobca nesúhlasil s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Uviedol, že z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na základe predložených dokladov a zistenej výšky škody, zaplatil žalobca z titulu regresného nároku Sociálnej poisťovne (náhrada za vyplatené dôchodkové dávky poškodenému Q. S. za obdobie 14.09.2018 do 13.11.2019) v zmysle § 238 zákona č. 461/2003 Z.z. na základe výzvy zo dňa 05.11.2019 sumu 3.665,73 €. Po citácii ust. § 67 ods. 1, 3, 4, § 238 ods. 1, 8 zákona č. 461/2003 Z.z. uviedol, že zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves zo dňa 26.11.2021 vyplynulo, že poškodený Q. S. k 10.11.2018 o priznanie predčasného starobného dôchodku nepožiadaval a navyše bol povinne dôchodkovo poistenou osobou ako zamestnanec, a preto nárok na výplatu predčasného dôchodku mu nevznikol. Neboli zo strany poškodeného splnené podmienky na výplatu predčasného starobného dôchodku, a preto mu za obdobie od 14.09.2018 do 13.11.2019 bol vyplácaný invalidný dôchodok. Žalobca preto zastáva názor, že tento nárok refundovaný Sociálnej poisťovni je dôvodný, a preto si ho uplatnil voči žalovanému. Nesúhlasil tiež s výrokom o trovách konania.

13. Žalovaný podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/, h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil alebo vrátil súdu na ďalšie dokazovanie a vydanie nového rozhodnutia. Odvolateľ poukázal na to, že žalobca po nehode určil 30 % mieru zavinenia poškodeného za okolnosť, že si vedome sadol do vozidla vedeného vodičom pod vplyvom alkoholu. Tento fakt bez odporu akceptovala aj Sociálna poisťovňa a ďalej mieru spoluviny nikto neriešil. Po cca 10 rokoch na súdnom pojednávaní v roku 2010 sám poškodený priznal, že nebol pripútaný bezpečnostným pásom. Na podporu svojich tvrdení odovzdal do spisu fotografie auta po nehode, z ktorých je zrejmé, že vozidlo v mieste, kde sedel poškodený nie je vážne poškodené a nepripútané sa pásom mohlo mať rozhodujúci vplyv na vznik vážnych zranení, ktoré viedli až k invalidite. Tento fakt žalobca odmieta a celé roky sa bráni zníženiu poistného plnenia. Žalovaný túto skutočnosť neustále uvádza vo svojich odvolaniach pri opakujúcich sa plneniach a neustále dostáva odpoveď, že to bolo na súde riešené na pojednávaní sp. zn. 7C/19/2010. Súd odmietol jeho požiadavku prejednávať, že sa nejedná o náhradu škody ale o osobitný priamy nárok poisťovne, kde nie je možné uplatniť moderačné právo. S určením dátumu zániku nároku Sociálnej poisťovne súhlasil, voči tomu sa neodvolával.

14. Proti dopĺňaciemu rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a priznal žalobcovi odvolaním napadnutý nárok, prípadne napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej

inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Opätovne poukázal na tie isté skutočnosti ako v pôvodnom odvolaní, ktoré podával aj napriek tomu, že pôvodný rozsudok súdu prvej inštancie neobsahoval výrok o zamietnutí nároku v prevyšujúcej časti.

15. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že otázkou miery zavinenia poškodeného na vzniknutej škode sa vysporiadal Krajský súd v Košiciach v uznesení, v zmysle ktorého následne rozhodol Okresný súd Spišská Nová Ves, pričom miera spoluzavinenia bola už skôr ustálená. V konaní neboli predložené žiadne nové dôkazy, ktorými by bola spochybnená miera spoluzavinenia poškodeného na vzniknutej škode, a preto súd nemal dôvod nanovo skúmať túto otázku. Naďalej zotrval na dôvodoch podaného odvolania.

16. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že s odvolaním žalobcu nesúhlasí, nakoľko súd prvej inštancie pri určovaní nároku postupoval presne podľa inštrukcií uznesenia odvolacieho súdu. Poukázal na zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a vyhlášku 423/1991 Zb. Ďalej uviedol, že žalobca po nehode určil 30 % mieru zavinenia poškodeného za okolnosť, že si vedome sadol do vozidla vedeného vodičom pod vplyvom alkoholu, tento fakt bez odporu akceptovala aj Sociálna poisťovňa a ďalej mieru spoluviny nikto neriešil. Opätovne poukázal na to, že nikto mieru zavinenia neskúmal, aj keď predložil dôkaz o tom, že poškodený nebol pripútaný bezpečnostným pásom. Poznamenal, že pri rozhodovaní o výške nároku treba zohľadniť prípadné spoluzavinenie poškodeného na vzniku škody podľa ust. § 441 OZ. Záverom poznamenal, že jeho viera v spravodlivosť je stratená a popri žalobcovi sa cíti ako občan minimálne tretej kategórie, kde žalobca môže všetko a on nič. K splácaniu škody, ktorú spôsobil sa nevyhýba, avšak v miere, v akej ju zaviniť.

17. Žalobca v odvolacej replike uviedol, že podanie žalovaného neobsahuje žiadne nové skutočnosti, či tvrdenia, ktoré by už neboli predmetom argumentácie žalobcu, a preto sa k nej žalobca už nevyjadruje. Zotrval na argumentoch uvedených v odvolaní.

18. Vyjadrenie žalobcu (odvolacia replika) bola žalovanému doručená dňa 06.06.2022. Ďalšie vyjadrenia v spore doručené neboli.

19. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) prejednal odvolania strán sporu ako podané včas oprávnenými osobami proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolania strán sporu nie sú dôvodné.

20. Rozsudok je v spojení s dopĺňacím rozsudkom vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd, v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 11.10.2022 o 09.25 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 04.10.2022 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

22. Žalobca namietal odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t. j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

23. Žalovaný namietal odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/, h/ CSP, t.j. že neboli splnené procesné podmienky (a/), súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b/), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (d/), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (e/), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f/), zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie

prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (g/), alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h/).

24. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody uplatnené stranami sporu v odvolaní nie sú naplnené.

25. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

26. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné. Vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ustanovenia § 191 ods. 1,2 CSP. Z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil, preto odvolací súd jeho rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

27. Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku v spojení s dopĺňacím rozsudkom, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky strán sporu nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozsudku.

28. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k svojmu záveru s poukazom na zistený skutkový stav a príslušné zákonné ustanovenia, ktoré aplikoval v prejednávanej veci, s prihliadnutím na viazanosť právnym názorom odvolacieho súdu a odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na všetky odvolacie námietky strán sporu, keďže boli už uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie.

29. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku v spojení s dopĺňacím rozsudkom a k odvolacím námietkam strán sporu odvolací súd uvádza nasledovné:

30. Predmetom konania v tu prejednávanej veci je nárok žalobcu na náhradu plnenia, ktoré z titulu regresného nároku Sociálnej poisťovne v zmysle § 238 zák. č. 461/2003 Z.z. poisťovni uhradil, po zohľadnení polovice poškodeného 30 %, vo výške 3.665,73 € za obdobie od 14.09.2018 do 13.11.2019.

31. Podstatou odvolacích námietok žalobcu bolo nesprávne posúdenie otázky, či poškodený splnil podmienky na výplatu predčasného starobného dôchodku, v závislosti od čoho nárok poisťovne mohol zaniknúť. Podstatou odvolacej námietky žalovaného bola jeho požiadavka o prehodnotenie miery jeho spoluzavinenia.

32. V konaní nebolo spornou skutočnosťou, že žalovaný bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d/ Trestného zákona, za čo bol odsúdený trestným príkazom Okresného súdu v Mělníku, Česká republika č. k. 1T/493/2000-44 zo dňa 10.11.2000. Vodičom a vlastníkom motorového vozidla, ktorým bola poškodenému spôsobená škoda na zdraví bol žalovaný. Žalovaný bol v čase dopravnej nehody poistený v Slovenskej poisťovni, a.s. pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla Škoda 120L, EČ: B. XX-XX.

33. Vychádzajúc z ust. § 3 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 423/1991 Zb., prevádzkovateľ a vodič motorového vozidla, na ktorého sa vzťahuje zákonné poistenie (ďalej len "poistený"), mal právo, aby poisťovňa za neho nahradila v rozsahu a vo výške podľa osobitných právnych predpisov poškodeným uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla inému a) na zdraví

alebo usmrtením, pokiaľ poistený za túto škodu zodpovedá podľa zákona a ak sa ďalej neustanovuje inak.

34. Žalobca plnil v prospech sociálnej poisťovne 70%-tnú náhradu invalidného dôchodku poskytnutého poškodenému Q. S. vo výške 3.665,73 € v období od 09/2018 do 10/2018.

35. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 423/1991 Zb., poisťovňa má právo na náhradu súm, ktoré vyplatila z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, proti poistenému, ktorý a) spôsobil škodu úmyselne alebo po požití alkoholického nápoja, ak bol zistený v krvi obsah alkoholu vo výške nad 0,30 promile, alebo návykovej látky, alebo lieku označeného zákazom viesť motorové vozidlo.

36. Podľa ust. § 238 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z., sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok.

37. Podľa ust. § 238 ods. 8 zák. č. 461/2003 Z.z., ak poberateľ invalidného dôchodku, na ktorý vznikol nárok v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretej osoby podľa tohto zákona, splní podmienky nároku na výplatu starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku a vypláca sa naďalej invalidný dôchodok, právo Sociálnej poisťovne na náhradu škody zaniká.

38. Hmotnoprávnym základom pre uplatnenie špecifického práva sociálnej poisťovne na náhradu škody vzniknutej výplatom dôchodkovej dávky je od 1.12.2004 vyššie citované ust. § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3MCdo/19/2008 zo dňa 21.01.2009 zákonným predpokladom vzniku nároku sociálnej poisťovne podľa uvedeného ustanovenia je, že poisťovňa uhradila svojmu poistencovi dávky dôchodkového zabezpečenia, ktoré boli vyplatené ako následok zavineného protiprávneho konania tretej osoby proti poistencovi. Na základe § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení vyplatením dávok sociálneho poistenia vznikajú sociálnej poisťovni regresné nároky i zo zodpovednosti za škodu spôsobenej prevádzkou motorového vozidla.

39. V prejednávanom spore sociálna poisťovňa vypláca svojmu poistencovi Q. S. invalidný dôchodok ako dávku dôchodkového zabezpečenia, titulom protiprávneho konania žalovaného.

40. Zákon o sociálnom poistení v ust. § 238 ods. 8 zároveň vymedzuje podmienky, kedy právo sociálnej poisťovne na náhradu škody zaniká. Táto situácia nastane vtedy, ak poberateľ invalidného dôchodku, na ktorý mu vznikol nárok v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretej osoby podľa tohto zákona, splní podmienky nároku na výplatu starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku a vypláca sa naďalej invalidný dôchodok.

41. Zákon tak zánik práva sociálnej poisťovne na náhradu škody viaže na splnenie dvoch podmienok a to splnenie podmienky nároku na výplatu starobného alebo predčasného starobného dôchodku a skutočnosť, že sa naďalej vypláca invalidný dôchodok.

42. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodenému Q. S. vznikol nárok na starobný dôchodok od 10.11.2020 a od tohto dátumu mu je vyplácaný starobný dôchodok.

43. Regresná náhrada (predmet sporu) sa však týkal obdobia od 14.09.2018 do 13.11.2019, preto bolo potrebné zistiť, či v predmetnom období poškodený splnil podmienky nároku na výplatu predčasného starobného dôchodku a vyplácal sa mu ďalej invalidný dôchodok.

44. Vecne správne preto súd prvej inštancie zameral dokazovanie na zistenie, či a kedy poškodený splnil podmienky nároku na výplatu predčasného starobného dôchodku.

45. Nenáležitá je odvolacia námietka žalobcu, že poškodenému nevznikol nárok na výplatu predčasného dôchodku, keďže nepožiadaval o jeho výplatu a navyše bol povinne dôchodkovo poistenou osobou ako zamestnanec.

46. Odvolací súd (naďalej) zastáva názor s poukazom na ust. § 238 ods. 8 zák. č. 461/2003 Z.z., že nie je dôležité, či poškodenému vznikol nárok na výplatu predčasného dôchodku, ale je rozhodujúce, či splnil podmienky nároku na jeho výplatu.

47. Zo správy Sociálnej poisťovne pobočka Spišská Nová Ves zo dňa 26.11.2021 vyplynulo, že poškodený Q. S. k 10.11.2018 splnil všetky zákonné podmienky uvedené v § 67 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. na priznanie predčasného starobného dôchodku a tento mu mohol byť od uvedeného dátumu vyplácaný. Menovaný o jeho priznanie nepožiadaval a navyše bol povinne dôchodkovo poistenou osobou ako zamestnanec, preto mu nárok na výplatu predčasného dôchodku nevznikol.

48. Nakoľko poškodený Q. S. ku dňu 10.11.2018 splnil podmienky na výplatu predčasného starobného dôchodku a naďalej sa mu vyplácal invalidný dôchodok, právo Sociálnej poisťovne na náhradu škody dňom 10.11.2018 zaniklo.

49. Vecne správne preto rozhodol súd prvej inštancie, ak žalobcovi priznal nárok iba za obdobie od 14.09.2018 do 09.11.2018 vrátane, a v prevyšujúcej časti jeho návrh zamietol.

50. Ani odvolacia námietka žalovaného týkajúca sa prehodnotenia miery zavinenia poškodeného nie je náležitá.

51. Trestným príkazom Okresného súdu v Mělníku č.k. 1T/493/2000-44 zo dňa 10.11.2000 bol žalovaný uznaný vinným z trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d/ Trestného zákona. Z výroku tohto trestného príkazu okrem iného vyplýva, že žalovaný po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, tak, že v jeho krvi bolo zistené 1,49 g/kg alkoholu, nezvládol riadenie, vyšiel s vozidlom mimo vozovku a pred domom č. XX narazil do oplotenia, pričom spolujazdec Q. S. utrpel rôzne zranenia. Ďalej sa vo výroku tohto trestného príkazu konštatuje, že žalovaný vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorú si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku a spôsobil takým činom, hoci z neobľúbenej inému, ublíženie na zdraví.

52. V kontexte ust. § 193 CSP, podľa ktorého je súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti. Odvolací súd uvádza, že súd v civilnom konaní je viazaný vždy rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, pričom rozsah tejto viazanosti je daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu viazané okolnosťami významnými pre rozhodnutie o náhrade škody.

53. Rozhodnutie o tom, že bol spáchaný dokonaný trestný čin, neznamená vždy len konštatovanie zavineného protiprávneho konania určitého páchatela, ale i záver o vzniku určitej ujmy, ktorou v prípade trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky predstavuje i nemajetková ujma z ublíženia na zdraví, ako i záver o existencii príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a nemajetkovou ujmom.

54. Vychádzajúc z právoplatného trestného príkazu Okresného súdu Mělník č.k. 1T/493/2000-44 zo dňa 10.11.2000 bol žalovaný uznaný vinným z trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d/ Trestného zákona, spôsobeného v dôsledku dopravnej nehody, pri ktorej spolujazdec Q.Á. S. utrpel škodu na zdraví. Vzhľadom k tomu je nepochybne preukázaný záver o tom, že žalovaný spáchal trestný čin, záver o vzniku škody poškodenému Q. S., ako i záver o existencii príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním žalovaného a vznikom škody u spolujazdca Q. S.. Preto je daná opodstatnenosť záveru o existencii príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním žalovaného a vzniknutou ujmom u Q. S., s odkazom aj na rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 7C/19/2010 zo dňa 17.08.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/361/2011 zo dňa 14.11.2012, v ktorých bola vyriešená aj otázka týkajúca sa zavinenia žalovaného.

55. Z obdobných východísk zohľadňujúcich zodpovednosť žalovaného súdy vychádzali i v konaniach Okresného súdu Spišská Nová Ves: sp. zn. 7C/19/2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/361/2011, sp. zn. 1C/224/2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/149/2015, sp. zn. 7C/327/2015 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/49/2016, sp. zn. 4Csp/57/2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/279/2017, a sp. zn. 7C/3/2019 (rozsudok právoplatný dňa 27.02.2020).

56. Odvolací súd zdôrazňuje, že už v predchádzajúcich súdnych konaniach pri totožných sporových stranách a obdobných skutkových okolnostiach (len pri rôznych časových obdobiach) súdy vychádzali z už ustálenej miery spoluzavinenia poškodeného pri dopravnej nehode, čo je prejavom princípu právnej istoty.

57. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

58. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalovaný úspešný, preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

59. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).